

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a dr. Takács Gábor ügyvéd (2400 Dunaújváros, Dózsa György utca 6. I/3.) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a dr. Ivók Yvette ügyvéd (7621 Pécs, Király utca 8.) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Baranya Megyei Bíróság 2007. február 2. napján kelt 8.P.20.011/2005/56. számú ítélete ellen a felperes által 58. sorszám alatt előterjesztett és 60. sorszám alatt indokolt fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 113.400 (egyszáztizenháromezer-négyszáz) forint ÁFÁ-t is magában foglaló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A xy 00/00., 00/00. és 000/0. helyrajzi számú, erdő művelési ágú ingatlanoknak az alperes 67, a felperes 33 %-ban volt a tulajdonosa. A peres felek 2000. május 3-án megállapodást kötöttek az ingatlanok hasznosítása tárgyában, elhatározták, hogy a szükséges engedélyek alapján a közös tulajdonukban lévő erdőket kitermelik és a kitermelt faanyagot értékesítik. Megállapodtak abban is, hogy a kitermelés költségeit és az árbevételeit a tulajdoni hányaduk alapján osztják meg. 2000. májusában a felperes megbízási szerződés keretében megbízta az alperest a fenti erdő ingatlanok hasznosításával és fenntartásával. Az alperes 2000. október 9. és 2001. február 13. között több adásvételi szerződéssel az összesen 22,6 hektár erdő állományból 14,7 hektáron lévő fát „lábon” értékesített a xy Kft. részére 600.000/hektár vételáron. Az alperes a felperes részére a 2000-2001. évek folyamán az értékesítésből befolyt összegekből a felperesre eső vételár részeket

több tételben átadta, ezen kívül 2000. június 6-án 2.250.000 forint kölcsönt is nyújtott a felperesnek, 2000. november 30-i visszafizetési határidővel.

2001. szeptember 11-én a felek végelszámolást tartottak, amely alkalommal megállapították, hogy a faértékesítés 28.400.000 forint tiszta nyereséggel járt, ebből a felperesre 9.450.000 forint jutott, ebbe az összegbe beszámították a felperes által az alperesnek addig vissza nem fizetett 2.250.000 forintos kölcsön követelést és megállapították, hogy az alperes a felperessel elszámolt. 2001. november 8-án a felperes 2.500.000 forint vételáron értékesítette a fenti erdőrészekben fennálló 1/3 tulajdoni hányadát az alperes részére.

A felperes keresetében kérte, hogy kötelezze a bíróság az alperest 6.883.000 forint és annak 2001. szeptember 11. napjától járó 11 %-os kamata és perköltség megfizetésére. Előadta, hogy a közös tulajdonban volt erdőből eredő összes bevétel magasabb, a kitermelés költségei alacsonyabb összegű, mint amivel felé az alperes elszámolt, így számításai szerint összesen 49.000.000 forint a fa értékesítés tiszta nyeresége, amelyből a felperesre 16.333.000 forint jutna. Állította azt is, hogy a peres felek között létrejött megbízási szerződés megszegésével értékesítette az alperes a perbeli erdőből kitermelhető fa mennyiséget élőfaként, ezzel a felperesnek kárt okozott, amelyre tekintettel keresetét a Ptk. 310.§-ára alapítottnan terjesztette elő.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a keresetet elutasította és marasztalta a felperest az alperes elsőfokú eljárással felmerült költségeiben.

A perben beszerzett igazságügyi erdészeti szakértői vélemény alapján megállapította, hogy a peres felek tulajdonszerzésüktől 2002. január 29-ig bezárólag összesen 3843 m³ fát termeltek ki, amelynek bruttó forgalmi értéke 52.626.858 forint, a kitermelésé indokolt költsége 14.312.881 forint, a faanyag nettó forgalmi értéke így 38.313.977 forint, míg faállomány lábbon, élőfaként történő értékesítése esetén annak értéke 27.600.000 forint volt. Az összesen kitermelt 3.843 m³ famennyiségből a 61 "B" jelű erdőrészlet 3,3 hektáros részéről 1.148 m³ kocsányos tölgy került kitermelésre, erre azonban az alperes csak 2001. szeptember 7-én kapott engedélyt az Állami Erdészeti Szolgálat xy-i Igazgatóságától. Ez a kitermelés 2002. január 29-én fejeződött be, ennek bruttó értéke 18.682.493 forint, indokolt kitermelési költsége 1.905.000 forint, a nettó faérték 16.777.493 forint volt.

A fentiekre tekintettel megállapította az elsőfokú bíróság, hogy a 2000. szeptember 7-ig kitermelt fa költségekkel csökkentett piaci értéke 21.536.484 forint volt, ebből a felperesre 7.178.828 forint jut, amelynél a felperes a szeptember 11-ei végelszámolás alapján többet - 9.450.000 forintot - kapott, így a felperes a 2001. szeptember 7. és 11. között esetlegesen kitermelt fa nettó értékének 1/3 részéhez is hozzájutott, nem bizonyított tehát, hogy a felperest kár érte.

Az ítélet ellen, annak részbeni megváltoztatása és az alperesnek 3.779.039 forint és annak 2001. szeptember 11. napjától a kifizetés napjáig járó kamata és első-, valamint másodfokú perköltség megfizetésére kötelezése iránt a felperes terjesztett elő fellebbezést. Arra hivatkozott, hogy életszerűtlen lenne, hogy az összes földterületét 2001. november 8-án értékesítette volna az alperes részére, abban az esetben, ha a fakitermelés nem fejeződött volna be, hiszen a 2.500.000 forint eladási árhoz képest a szakértői vélemény megállapítása szerint szeptember 7-én még nettó 16.777.493 forint értékű kocsányos tölgy volt a 61 „B” jelű erdőrészleten. Álláspontja szerint, amennyiben az elsőfokú bíróság a 2001. szeptember 11-i elszámolásnak döntő jelentőséget tulajdonított, úgy figyelembe kellett volna vennie annak adatait is. A végelszámolás szerinti 54.000.000 forintos bevétel, valamint a szakértő által megállapított 14.312.881 forint költség figyelembe vétele után kellett volna megállapítania a felperesre eső nyereség 13.229.039 forintos összegét, amelyből a felperes 3.779.039 forintot nem kapott meg.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű mérlegelésével helyesen állapította meg, és abból helyes jogi következtetés levonásával hozta meg ítéleti döntését is.

Az elsőfokú bíróság a fellebbezésben nem vitatott igazságügyi erdőszeti szakértői vélemény alapján azt állapította meg, hogy a 2001. szeptember 7-ig (a „B” jelű erdőrészlet egy részének kivágására vonatkozó hatósági engedély kiadásáig) kitermelt fa költségekkel csökkentett forgalmi értéke 21.536.484 forint volt, amelyből a felperest a tulajdoni hányada szerint 7.178.828 forint illette meg, amellyel szemben 9.450.000 forintot kapott meg a 2001. szeptember 11-i elszámolás alapján. Szeptember 7-e és 11-e között, ha volt kitermelés, az olyan csekély mértékű lehetett, hogy annak hasznából a felperesre eső hányad nem érhetette el azt az összeget, amellyel a felperes az elszámolás eredményeként többet kapott a neki járónál. Mivel a felperes a 2001. szeptember 11-i állapot szerint neki járó összeget követelte, nem volt tárgya a pernek a 2001. szeptember 11-e és november 8-a (a közös tulajdon megszűntetése) közötti fakitermelés haszna, amelyet a felek a megváltási árban számolhattak el.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság döntésével érdemben egyetértett. A felperes jogcím megjelölése (amelyet az elsőfokú bíróság elfogadott) azonban téves. A Ptk. 310.§-a a hibás teljesítésből eredő szavatossági jogok mellett érvényesíthető kártérítési felelősséget szabályozza. A Ptk. 305.§-a értelmében hibás teljesítés csak dolog szolgáltatása esetén merülhet fel és dolog szolgáltatására a felek szerződése nem irányult. A felperes valójában a megállapodásuknak megfelelő helyes elszámolás szerinti többletet követelte, tehát teljesítést követelt, amelynek jogalapja a Ptk. 300.§-ának (1) bekezdése, illetve amennyiben a faállománynak élőfaként történő eladására az alperesnek nem volt

joga, a kártérítésre a Ptk. 318.§-ának (1) bekezdése közvetítésével jogosult a Ptk. 339.§-a alapján.

A felperes keresete azonban ezeken a jogcímeken is alaptalan. Az igazságügyi szakértő által értékelt dokumentumok alapján helyes az a megállapítás, hogy a 61/B. jelű erdőrészlet 3,3 hektáros részén a kitermelés 2001.szeptember 7-e és 2002. január 29-e között történt meg. A 2001.szeptember 11-e előtt megtörtént fakitermelésből neki jutó összeget pedig a felperes abban az esetben is megkapta, ha arra saját vállalkozásában, tehát nem élőfaként történt értékesítés útján került volna sor.

Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alaptalanul fellebbező felperes perköltséget nem igényelhet és a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján viselni tartozik a fellebbezésére lerótt másodfokú eljárási illetéket, valamint az alperes másodfokú perköltségét, amely az alperest képviselő ügyvéd munkadíjából áll és amelynek mértékét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§-ának (2) és (5) bekezdése alapján állapította meg.

P é c s , 2007. szeptember 27.

Dr. Veszely József s.k. a tanács elnöke, Dr. Hrubí Adrienn s.k. előadó bíró, Dr. Szentpéteri Dr. Bán Erzsébet s.k. bíró